

taftelighed, i den offentlige Sundheds Interesse at være tilstrækkelig Fjæle til at give Sundhedspolitikken Myndighed til at lade foretage Lægeundersøgelse for at værne Samfundet mod den Fæve, der ligger i, at et saadant Fruentimmer, som maatte endog har vedgaaet eller er overbevist om at have søgt Erhverv ved Utugt, alt kan være smittet og uhindret kan bringe Smitten videre. Det vil være uheldigt, navnlig i Kjøbenhavn, at den Myndighed, Politiet hidtil faktisk har udøvet over den hemmelige Prostitution, stilles under altsor indskrænkende Betingelser; man vil derved let gaa Glip af det tilfugtede Formaal, at opdage og standse Rilden til Udbredelsen af venerisk Smitte. Udvalget er imidlertid ikke enig i, hvor vidt man i den omhandlede Henseende bør gaa, hvorfor der under Nr. 2 er stillet tvende Forslag i den Retning. Det er en Selvfølge, at den i Uendrigsforlaget nævnte Lægeundersøgelse ikke giver Ret til noget forfat Tilsyn, for saa vidt Fruentimmeret ikke befindes at lide af den omhandlede Sygdom, og den Udgang, Forslagets § 7 andet Stykke hjemler hende til at lade sig undersøge af en privat Læge, maa ogsaa i nærværende Tilfælde komme hende til gode. (Uendrigsforlaget Nr. 8).

I Forbindelse med de foranstaaende Betragtninger angaaende Bigtigheden af, at Lægeundersøgelsen foretages, saasnart bestemt Mistanke er tilfede om, at et Fruentimmer søger Erhverv ved Utugt, skal Udvalget ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at, naar et Fruentimmer, efter at have modtaget Advarsel, kommer under Tiltale overensstemmende med Forslagets § 2, er hun isølge denne Paragrafs 2det Stykke ikke pligtig at underkaste sig Lægeundersøgelse, forinden en Straffedom er overgaaet hende, og hun skal indsettes til Straf. Det vil let ses, at her maa de samme Betænkneligheder gjøre sig gjældende som ovenfor, og navnlig den, at, naar der mod et Fruentimmer er fremkommet Wisshed eller en saadan Formodning for, at hun søger Erhverv ved Utugt, saa at hun derfor bliver sat under Tiltale, bør Samfundet ikke udsættes for de Farer, som kunne slyde af, at hun, selv efter at være sat under Tiltale, fortsætter sin vante Levevis, uden at det vides, om hun ikke er befængt med venerisk Smitte. Saaledes som 2det Stykke i § 2 er formuleret, vil det imidlertid ofte indtræffe, at et saadant Fruentimmer helt slipper for Lægeundersøgelsen, fordi hun bliver frifunden af den Narvag, at det Offentlige ikke har set sig istand til at tilveiebringe fuldt Bevis imod hende, og selv i det Tilfælde, hun dømmes til Straf, vil hun ved at appellere Dommen kunne forhale Lægeundersøgelsens Foretagelse, idet hun i saa Fald ikke vil kunne underkastes denne, forinden endelig Dom er falden, og det har viist sig, at hun ikke ved denne bliver frifunden. Der vil saaledes kunne hengaa en uforsvarlig lang Tid, inden Lægeundersøgelsen kan finde Sted, og Ud-

valget foreslaar derfor, at Lægeundersøgelsen kan foretages, saasnart der foreligger saa Meget mod det paagjældende Fruentimmer, at hun er sat under Tiltale (Uendrigsforlag Nr. 4). Naar dette Uendrigsforlag er affattet saaledes, at Sætningen i § 2 andet Stykke „derunder indbefattet Gonorrhoe“ bortfalder, saafremt Uendrigsforlaget vedtages, er Grunden dertil den, at det forekommer Udvalget mindre heldigt i en Lov at benytte et Udtryk, som ikke almindelig forstaaes, og man er tillige gaaet ud fra, at det i den nyeste Tid i Lægevidenskaben skal være sleet fast, at Gonorrhoe er en venerisk Sygdom, hvorfor en udtrykkelig Udtalelse i den Retning forekommer Udvalget mindre fornøden.

Naar et Fruentimmer har været anset med Straf efter Forslagets § 2, kan hun undergives Politiets Tilsyn i Overensstemmelse med Reglerne i de følgende Paragrafer, idet det navnlig kan paalægges hende at underkaste sig Lægeundersøgelse til bestemte Tider og at anmelde Forandring af Bopæl. Det er ikke Meningen med dette Tilsyn, hvad ogsaa med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af Forslagets § 5, at de Fruentimmer, som undergives samme, derved aabnes Udgang til strafrit at hengive sig til Løsagtighed, men da det dog ikke kan negtes, at Paalæg om et saadant regelmæssigt Tilsyn egner sig til at bibringe de Paagjældende en modsat Forestilling, saa meget mere som en paa den Maade tolereret Prostitution skal have en lang Praxis for sig i Kjøbenhavn, anser Udvalget det for rigtigst, at de Fruentimmer, som overensstemmende med det sidste Punktum i § 2 stilles under Politiets Tilsyn, samtidig modtage en udtrykkelig Tilfjendgivelse om, at de fremdeles have at afholde sig fra Løsagtighed, og hertil sigter Uendrigsforlaget Nr. 5.

I Henshold til de i Bemærkningerne anførte Grunde finder Udvalget ikke, at der er Fjæle til at modsætte sig den i § 4 i visse Tilfælde foreslaaede tvungne Inddragning under de for den offentlige Prostitution giorte vedtægtsmæssige Bestemmelser, men i Betragtning af, at man ved en saadan Foranstaltning saa lidt som muligt bør vanskeliggjøre det for et Fruentimmer at vende tilbage til et sædeligt Liv, foreslaar et Mindretal, at det dog ikke maa paalægges Fruentimmeret mod hendes Billie at tage Ophold i et offentligt Hus (Uendrigsforlag Nr. 7).

Ifølge Forslagets § 10 kan Politiet forbyde Personer, der drive offentlig Beværtning, og som ere straffede for Overtrædelse af Straffelovens § 182, at benytte andre Fruentimmer end deres Husfruer og Børn til Gjesternes Opvartning og Underholdning. Naar man ser nøiere paa denne Bestemmelse, hvis Diemed dels er at forhindre Værts-husholdere fra, som en Vinæringssvei, at drive